

deraf, og saaledes at de som mere modne Mennesker lære det, medens de nu skulle høre op med hele Latinundervisningen som rene Drengene. Hvis man nu vil falde det Reaktion, saa for mig gerne — Ordet generer mig ikke, men jeg tror i alt Fald, at det er god Reaktion; jeg tror, at der derigennem vil opnaas, at den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling bliver en virkelig god Skole for alle og ikke alene for dem, der særlig have Evner for Matematik, eller for dem, der særlig ville lægge sig efter matematisk-naturvidenskabelige Sag i Fremtiden. — Jeg maa naturligvis indrømme, at det er en mindre heldig Ting, naar der foreslaas, at Engelsk kun skal læres i to Mellemklasser, men under den Sagtrængsel, som nu en Gang er til Stede, og som ikke kan undgaas, tror jeg ikke, at det ret vil være muligt under den Forudsætning, som ligger for, at man vil have Latinundervisningen gennemført i de to øverste Klasser af den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling, at faa det indrettet anderledes, end det her er foreslaaet; det kan jo være Genstand for nærmere Overvejelse, men jeg tror ikke, at det er muligt. Naar det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Oct. Hansen) forøvrigt udtalte, at i gamle Dage lærte man de nyere Sprog ganske anderledes godt end nu, tror jeg ikke, han har Ret. Da jeg gik i Skole, hvilket vel omtrent falder sammen med det ærede Medlems Skoletid, holdt vi op med de to nyere Sprog, som vi den Gang lærte, Fransk og Tysk, ved Ugangen af den daværende 6te Klasse, altsaa den nuværende 4de Klasse; i de to sidste Aar lærte vi ikke et eneste Ord deraf, saa at, hvis man ikke selv af andre Grunde havde lært Sprogene, havde det været daarlig nok. At det skulde være en god Undervisning i de nyere Sprog, man fik i gamle Dage i den lærde Skole, tror jeg virkelig ikke. Efter den Erfaring, jeg har kunnet danne mig, tror jeg, at Undervisningen i nyere Sprog nu er ubetinget bedre, end den var før. At man alligevel ikke kan drive det saa vidt paa dette Punkt som ønskeligt, maa jeg indrømme.

Der er af et æret kongevalgt Medlem (Steffensen) gjort gældende, at man maatte søge at komme til en Enhedsskole. Ja, det vilde jeg jo meget gerne, men naar der paa den ene Side forlanges en næsten rent matematisk-naturvidenskabelig Enhedsskole, og paa den anden Side fra det ærede Medlem og hans Venner en nogenlunde rent sproglig-historisk Skole, kan man sige sig selv, at Maalet er umuligt; men ogsaa

paa dette Punkt vil man, naar man overvejer det Forslag, jeg har gjort, se, at det nærmer sig Enhedsskolen betydelig mere end det, der nu eksisterer, idet Overgangen fra den ene Afdeling til den anden i høj Grad er lettet, just derigennem, at Matematikken er indskrænket i den matematiske Afdeling, og noget udvidet for den anden Afdelings Bedkommende, og derigennem, at Latin i den matematiske Afdeling føres igennem helt op. Derved er Overgangen i ikke ringe Grad lettet, hvis en Discipel efter først at have valgt den matematiske Afdeling vil gaa over til den sproglige, eller hvis en, der først har valgt den sproglige Afdeling, skulde faa Lyst til at gaa over til den matematiske. Som det nu er indrettet, er dette fast umuligt, men det vil blive forholdsvis let, naar dette Lovforslag er gaaet igennem.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, der ikke lagde nogen Bægt paa Lovforslagets § 2, som ophæver Tillægseksamen i Latin, naar denne Lov er gennemført. Den nuværende Tillægseksamen i Latin er en ikke ringe Byrde for dem, der nu ere gaaede den matematiske Vej og bestemme sig til f. Eks. at blive Jurister. Det vil altid tage dem et halvt Aar eller maaske et helt Aar af deres Studietid. (Modsigelse af Oct. Hansen). Ja, det vil det nu. Det kan gerne være, at det ikke tager saa lang Tid for alle, men i Almindelighed vil det gøre det, og det er ganske naturligt; thi har man, efter at have læst Latin til sit fjortende, femtende eller maaske seftende Aar, i to Aar ikke set et Ord Latin, maaske ikke været særlig udmærket i det Sprog, skal der nogen Tid til at tage Sagen op igen og føre den saadan igennem, at man kan tage Eksamen paa en anstændig Maade. Jeg tror, han tager fejl, hvis han tror, at det er noget, som ikke vil blive modtaget med Taknemlighed af dem, det kommer til at gælde.

Hvad angaar Ansættelse af Rektorer og Overlærere, kan jeg ikke se rettere, end at naar man ophæver den Eksamen, som hidtil har givet de filologiske Kandidater en særlig Ret til Rektorembederne og en fortrinnsvis Udgang til Overlærerembederne, vil det være aldeles urimeligt at bevare denne Ret længere — aldeles urimeligt! Den maa fornødtigvis — hvis man ikke vil gaa saa vidt at stille Sagen fuldstændig frit for Administrationen, Gud bevares, det kan man jo gøre — gaa over til de Kandidater, der have taget den Eksamen, som træder i Stedet for den hidtilværende filologiske Eksamen,